1845.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 4 Julij.

... dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien ... à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven ... 35 Ct, zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

[N]IEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

TUB... den 20. Junij. Voor onze regtbank heeft dezer dagen een merkwaardig crimineel regtsgeding plaats gehad. Zekere *Johan Hiller*, wagenmaker, had den 6. Maart zijne vijf kinderen vermoord. Dien avond kwam zijne vrouw van een bezoek bij hare betrekkingen terug en vond het huis gesloten. Door eene achterdeur binnen gekomen, vind zij al hare kinderen in het bed; zij krijgt geen antwoord, en bemerkt, dat zij ademloos en dood koud zijn. Op haar gekerm, snellen de buren toe, en vinden alle vijf vermoord. Het vermoeden valt op den vader, die in den nacht van 7. op 8. Maart werd gevat. *Hiller* is een man van 34 jaren, de zoon van een landman, sedert zijn 23e. jaar gehuwd, een arbeidzaam en vlijtig mensch, melancholiek en trots. Hij beminde zijne kinderen doch had er geen brood voor. Daar deze van de menschen niets goeds te verwachten hadden — zeide hij — wilde hij hen in den hemel helpen. Op den 6. Maart had hij een dwangbevel van den ontvanger bekomen, om zijne belasting te betalen, met bedreiging dat anders zijn huis en goederen zouden verkocht worden. Hij had dien avond in een winkel brandewijn gehaald en niet zijne kinderen gebruikt, die daarop in slaap waren gevallen, waarop hij hen met een scheermes den hals had afgesneden, om hen aldus in den hemel te helpen. De regtbank heeft hem tot 18 jaren gevangenisstraf veroordeeld.

— De bruiloftsfeesten in Konstantinopel van des Sultans dochter *Adilé* zullen acht dagen duren. Er zullen zoo veel maaltijden aan hoogere en lagere autoriteiten worden gegeven, dat er 500 koks zijn ontboden en de kosten op f 75,000 worden geraamd. De voornaamste maaltijd zal in eene tent worden gegeven, die Sultan *Mahmoud* nu dertig jaren geleden heeft laten maken en die ongeveer f 300,000 heeft gekost.

ENGELAND.

— Het Engelsche transportschip *Apollo* is bij Newfoundland in het ijs geraakt en gezonken; 80 man zijn daarbij verongelukt.

— Het Mivart's-hotel is voor den koning der Nederlanden alhier gehuurd, Z. M. wordt in de volgende maand te Londen verwacht.

FRANKRIJK.

— Te Parijs heeft de aldaar uit Engeland teruggekeerde Hertog van *Nemours* de tijding aangebragt, dat hij er niet in had kunnen slagen de Koningin over te halen, Parijs dit jaar een bezoek te brengen.

— Op kosten van de Fransche civiele lijst wordt als een geschenk voor Koningin *Victoria* een armstoel gemaakt, die op niet minder dan 100,000 fr. zal komen te staan. Nagenoeg de geheele Engelsche geschiedenis zal er zoo in schilder- als in beeldhouwwerk op afgebeeld staan.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 1. Julij. De zelfmoord is eene zaak van mode geworden, een aard van *fashion*, die in onze zeden gedrongen is, de plaats vervullende van menigvuldige meer eenvoudige, maar minder wreede gebruiken van onze voorouders. Eertijds, wanneer een mensch zich overmand zag door eenig ongeluk, trachtte hij zich tot bedaardheid te brengen met aan de godsdienst te denken; thans vindt men het aardiger zich voor den kop te schieten. Eertijds zag men jonge lieden, die zich in hunne hoop verijdeld vonden, de wereld verlaten, en een klooster gaan bewonen, waar zij zich trachtten door hoogere gedachten te troosten; thans verlaten zij insgelijks de wereld, maar het is dikwijls bij middel van vergiftiging. Eertijds waren er wel personen die in den sterken drank hunne versterking zochten, hetgene ook wel eene langzame vergiftiging is; thans werpt men zich in het water, om op éénmaal genoeg te drinken. Zoo verre heeft de beschaving ons gevoerd.

Van alle oorzaken die tot zelfmoord hebben aanleiding gegeven, is de volgende misschien nog wel de zonderbaarste. Een korporaal der sapeurs van het 10e. heeft zich, op Zondag avond op het kasteel opgehangen. En waarom? Zoo men aan de bewering van eenige personen mag geloof hechten, zoude het wezen, omdat hij, bij de afschaffing der sapeurs, zijn baard zoude hebben moeten opofferen. Dan is het waarschijnlijk, dat zijn laatste gedachte zal geweest zijn:

La garde meurt, mais ne se rase pas.

— ZIEKTE, VEROORZAAKT DOOR HET SLAGTEN VAN EENE KOE. — Te Exaerde heeft een zeldzaam voorval van een ernstigen aard de inwoners zeer ontsteld. Drie personen, waaronder een beenhouwer, hadden aldaar op het einde der verledene week eene koe, die met eene zekere ziekte aangedaan was, geslagt. De Zondag daarop volgende was de beenhouwer onder de levenden niet meer. Deze spoedige dood boezemde voorzeker niet weinig afschrik in, ofschoon er nogtans, omtrent de oorzaak tegenstrijdige gissingen gekoesterd werden. De twee andere personen kregen puisten op het aangezigt en den arm en verkeerden in de grootste verlegenheid. Hunne vrees was niet ongegrond. De geneeskundigen bevestigden weldra dat die ontsteking het gevolg was van bloedplekken die de slagters tijdens de afmaking van het beest op het lijf ontvangen hadden en dat hunne redding slechts door groote heelkundige middelen kon bewerkt worden.

Inderdaad, er wordt veel gewag gemaakt of van de uitbranding of van de afzetting der besmette ligchaamsdeelen. Dit beweenelijk voorval moet vele lieden en bijzonder de landbouwers stof tot overweging verschaffen. (*Antw. B.*)

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 28. Junij. Bij besluit van den 28. Junij jl., No. 1. heeft Zijne Majesteit tot commandeur der orde van den Nederlandschen Leeuw bevorderd Jhr. Mr. *P. van Akerlaken*, voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, gedurende de thans afgeloopene zitting.

DELFT, den 26. Junij. Aangenaam is steeds de vermelding van menschlievende en moedige daden; derhalve is het ons een genoegen het volgende te melden: de heer *Plège*, een der acrobaten van het gezelschap van den heer *Lehmann*, die zich bij gelegenheid van de kermis alhier bevindt, een meisje bij de nieuwe brug in de vaart ziende vallen en daar met het water worstelen, om haar leven te behouden, wierp zich geheel gekleed in dezelve en had het geluk haar te redden. Zonder te letten op zijne kleederen, die geheel bedorven waren, als ook een kostbaar gouden horologie, waarin het water was ingedrongen, was de edele redder enkel vreugde over het wel slagen van zijne pogingen, en dacht alleen aan het genoegen, hetwelk hij smaken zou, wanneer hij de door hem geredde aan de haren zou wedergeven.

Wij vernemen, dat dit reeds de zeven en twintigste persoon is, aan welke de heer *Plège* alzoo het leven redt, en dat hij bereids door een vorst voor soortgelijke daden is beloond geworden.

ZIERIKZEE, den 26. Junij. Als een bewijs, welken invloed de rampen van kinderen op het moederhart kunnen hebben, kan het volgende worden gemeld:

Het 14jarig zoontje van *C. Botbyl* en *M. Krakeel* onlangs voor bedelarij gevangen gezet, werd, bij vonnis der Arrond.-Regtbank alhier in dd. 23. Mei jl. tot 14 dagen gevangenis veroordeeld, met bevel om, na het ondergaan dezer straf, naar de bedelaarskolonie te worden overgebragt; hetwelk den 21. Junij daaraanvolgende is volvoerd.

De moeder van genoemden knaap ziekelijk zijnde, heeft zich die scheiding zoo zeer aangetrokken, dat zij weinige uren na de wegvoering is overleden.

Ingezonden Stukken.

Door den Heer F. VAN VOLLENHOVEN is ingezonden het navolgende Adres:

Aan de Edel Groot Achtbare Heeren Staten der provincie Zuid-Holland.

Geeft met verschuldigden eerbied te kennen, FRANÇOIS VAN VOLLENHOVEN, Hoofd-Ingeland van Schieland;

Dat hij zich nogmaals tot UEd. G. A. wendt met het ernstig verzoek, dat het UEd. G. A. moge behagen, eindelijk afdoende maatregelen te nemen tot het daarstellen en in werking brengen van een nieuw en *verbeterd Reglement voor het Hoogheemraadschap van Schieland*, waarbij *niet* het belang, het voordeel en genoegen van den Dijkgraaf of der Hoogheemraden, *maar* de ware belangen der Ingelanden van Schieland op den voorgrond zullen staan; – en waaruit derhalve zal blijken, dat thans ook bij UEd. G. A. de overtuiging is doorgedrongen en het beginsel aangenomen, dat het Collegie van Dijkgraaf en Hoogheemraden van Schieland niet moet blijven voortduren geheel of meer ten voordeele van hen die daarin zitting hebben, maar voor het waar belang der Landeigenaars en Bruikers, wier belang toch wel de voorname reden moet zijn waarom zoodanige Collegien bestaan.

In het Adres dd. 4. Januarij 1843 door den ondergeteekende over hetzelfde onderwerp aan Heeren Gedeputeerde Staten dezer Provincie ingezonden, en reeds copielijk door hem aan UEd. G. A. medegedeeld, alsmede in de Adressen dd. 1. Julij 1843 en Junij 1844, door den ondergeteekende wegens dezelfde zaak aan UEd. G. A. zelven aangeboden, heeft hij de misbruiken en verkeerdheden waartoe het tegenwoordig in werking zijnde Reglement voor Schieland aanleiding geeft, met derzelver oorzaken en gevolgen en de middelen tot verbetering, zoo hij meent duidelijk aangetoond en opgegeven. –

Uit die Adressen blijkt almede, hoe de ondergeteekende door de wending die door sommigen sedert het jaar 1838 aan deze zaak was gegeven, als het ware gedwongen werd eindelijk in 1843 *openlijk* op te treden voor de handhaving der regten en belangen van Schieland's Ingelanden; – en tevens, dat er noodzakelijkheid bestaat een nieuw, niet alleen veranderd, maar werkelijk *verbeterd* Reglement voor Schieland in te voeren, tot wering van ergerlijke misbruiken, tot bezuiniging op de onnoodig hooge tractementen van het besturend Collegie en tot handhaving der regten en behartiging van de ware belangen der Ingelanden. –

De Adressant zal dit alles thans niet in bijzonderheden herhalen. – De waarheid is genoeg bekend; – Zij ligt bloot voor ieder die haar *wil* zien. –

Hier geldt dus thans alleen de vraag, of ten gevalle van eenige weinige bevoorregte personen, misbruiken en verkeerdheden zullen blijven bestaan,

---

DE GEBOORTEDAG.

(Zie No. 79.)

VIII.

Het was den anderen morgen zes ure, toen SEBASTIAAN, na eenen zoeten, verkwikkenden slaap, tot zijn geboorte-feest ontwakend, de oogen open sloeg.

– Geloofd zij God in den hoogen! klonk de aankondiging van het heden beginnend christen vreugdefeest, onder het dommelen der klokken van den naburigen toren; en een stil, vrolijk vergenoegen bekroop de borst van den pas ontwaakte bij de gedachte, dat hij te gelijk met den Verlosser en den burgemeester zijn geboortedag vierde.

– Gij hebt mij veel goeds bewezen, ô God! bad hij in stilte met gevouwen handen. Was ook het voedsel des ligchaams, hetwelk gij mij tot nog toe verleend hebt, somtijds schraal toegemeten, zoo hebt gij zeker uwe goede redenen daarvoor gehad! – Ook hebt gij mij, ter vergoeding van al het aardsche, eene lieve, brave vrouw gegoven, die de ongemakken des levens, hoewel ook somtijds met geplooid voorhoofd, nogthans gaarne en vergenoegd met mij draagt. Geef mij verder moed, een te vreden geweten en een kinderlijk vertrouwen op uwe alwetende [...]ren zoon hebt gij aan uwe regterhand geplaatst [...]erleent aan onzen burgemeester gezondheid en [...]ijver in het uitoefenen der regtvaardigheid, en [...] hemelsche Vader! indien gij u ook in mijne geringe [...]erheerlijken, veel schrijfwerk!

[...] opgebeurd, rigtte hij nu zijn hoofd een weinig [...]d, hem de schemering van de verbleekende maan, [...]ede opgerigt in haar bed zat, het hoofd in de hand geleund hield, en bitter weende. Verschrikt vroeg hij naar de reden van hare droefheid.

– Ach lieve SEBASTIAAN! hernam zij: heden is uw geboortedag, en alles, waarmede ik gedacht had, u dezen morgen te verblijden, is mij weder door de onheilster, die onophoudelijk boven ons hoofd zweeft, verijdeld? Het nieuwe overhemd is verscheurd, het drieguldenstuk nutteloos verspild, en aan het overhandigen van het vervaardigd kleed aan de ontvangers vrouw is, sedert den schrik van gisteren avond, niet meer gedacht. Kan ik dus het *geheim*, hetwelk ik met opzet tot heden verzwegen heb, met een zoo verheugd hart openbaren, als ik tot nog toe gewenscht en gehoopt had?

– Wat voor een geheim? lief DOORTJE! vroeg de nieuwsgierige, met gespannen ongeduld; spreek toch maar, ik bid, ik bezweer u!

Ach, ik durf het naauwelijks uitspreken! ging zij treurig weenend voort. Onze vooruitzigten en verwachtingen verminderen in die zelfde mate, als onze zorgen dreigen te vermeerderen. Ik zoude hier juist heden geen woord over klagen; want beiden hebben wij immers sedert lang geleerd, met weinig vergenoegd te zijn. Maar wat zal er van ons worden, indien vroeg of laat, – ik mag het u niet langer verzwijgen – een derde komt, misschien een *kleine* SEBASTIAAN! ....

– O hemelsche goedheid! riep hij, terwijl hij terstond uit het bed sprong en onder vreugdegejuich de kamer met rasse schreden op en neer wandelde. Laat hem komen, mijne lieve, laat den kleinen SEBASTIAAN komen, zoodra hij wil! .... O lieve hemelsche Vader! geef mij toch veel af te schrijven; ik wil het gaarne doen, al moest het voor half geld zijn! – Nu lief DOORTJE, ging hij na eenige oogenblikken voort, zal ik zorg dragen, dat gij een warm vertrekje vindt, wanneer gij opstaat. De noordoostenwind huilt om ons dakvenstertje; het schijnt buiten weder barbaarsch koud te zijn.

IX.

Voor tien ure was de ontvangers vrouw niet te spreken; de gelukkige echtgenooten moesten dus, daar hun geld tot den laatsten penning toe op was, hun ontbijt tot dien tijd uitstellen. SEBASTIAAN, die gedurende de laatst verstreken dagen de opgewektheid des geestes meer aan den invloed der verschillende gemoedsbewegingen, waarin hij telkens verplaatst werd, dan aan het genot van verkwikkend voedsel te danken had, voelde werkelijk heden eene zekere moedeloosheid en loomheid door al de leden-gewrichten, die hij slechts met moeite voor zijne vrouw kon verbergen. Hij troostte zich nogtans met het vooruitzigt op spoedige hulp, trachtte daarbij de streelende gedachte der hem wachtende *vadervreugde* zich levendig voor den geest te houden, en verheugde zich, dat het drukkend *heden* hem ten minste niet konde beletten, zich eene blijde *toekomst* te verbeelden. Ook DOORTJE nam, om haren goeden man heden door woorden noch gebaren te krenken, een vrolijk gelaat aan, lachte vriendelijk en keurde het opvoedings-ontwerp goed, waarmede hij reeds bij het ontsteken van den haard begonnen was; zij herstelde op zijn verzoek, zoo verre dit mogelijk was, het gescheurde overhemd, en had, de zucht van tegenspreken krachtig onderdrukkend, tegen niets, wat SEBASTIAAN op zijn geboortedag voorsloeg, het geringste in te brengen.

Eindelijk sloeg het langgewenschte uur. DOORTJE begaf zich met haar naaiwerk op weg naar de ontvangers vrouw; SEBASTIAAN ging, zoodra zij vertrokken was, aan het venster, en berekende, terwijl hij elk harer voetstappen in zijne gedachte volgde, het oogenblik, dat zij met de levensmiddelen terug konde keeren, welke zij beloofd had terstond voor de helft van het ontvangene te zullen koopen en mede brengen. Zijne stille hoop veranderde echter in een doodelijken schrik, toen DOORTJE, na verloop van een half uur, bleek als een doek, het huis in vloog, jammerend en

dan wel of men werkelijk verbeteringen in het belang der Ingelanden van Schieland *wil* invoeren. –

De ondergeteekende betreurd dat zijne herhaalde pogingen tot verbetering en herstel van misbruiken en verkeerdheden, tot heden zoo weinig vrucht hebben gedragen, door de allerzonderlingste wending die ook bij UEd. G. A. aan de behandeling dezer zaak is gegeven, en dat nog steeds een staat van zaken blijft voortduren, die niet alleen in vele opzigten verkeerd, onnut en kostbaar is, maar die zelfs in sommige gevallen hoogstschadelijk kan zijn, en die derhalve met regt zooveel reden tot ergernis en ontevredenheid geeft. –

Immers het voorstel om *algemeene beginselen voor het beheer der Waterschappen in Zuid-Holland* vast te stellen, te gelijkertijd met het bovengemeld Adres van den Ondergeteekende dd. 1. Julij 1843 in Uwe Vergadering gebragt, heeft de verbetering van het Reglement voor Schieland, (waartoe toen reeds een ontwerp bij Gedeputeerde Staten in gereedheid was,) al dadelijk stellig minstens een jaar doen uitstellen; – en naar aanleiding van een ontwerp van zoodanige zoogenaamde *algemeene beginselen*, gebragt in Uwe Vergadering van Julij 1844 gelijktijdig met het *tweede* Adres van den ondergeteekende aan UEd. G. A., zijn in die Vergadering door UEd. G. A. met eene geringe meerderheid van stemmen, zoogenaamde *algemeene beginselen voor het beheer der Waterschappen in Zuid-Holland* aangenomen, helaas! van zoodanigen aard, dat daardoor even algemeene als groote ontevredenheid onder de Landeigenaars en Bruikers in Zuid-Holland is opgewekt. – Door zeer velen, waaronder ook de ondergeteekende, zijn dan ook Protesten en Adressen tegen die zoogenaamde *algemeene beginselen*, aan den *Koning* ingediend, met verzoek dat Z. M. Hoogstdeszelfs goedkeuring aan dezelven zou weigeren. –

Hoewel daardoor de nadeelen die de invoering van die zoogenaamde *algemeene beginselen* aan de Landeigenaars en Bruikers in Zuid-Holland reeds had kunnen te weeg brengen, tot heden zijn gestuit, zijn toch de verlangde verbeteringen en bezuinigingen in Schieland, door het indienen van dat ontwerp bij UEd. G. A., toen *op nieuw* minstens weder een geheel jaar verschoven.

De Adressant verzoekt UEd. G. A. thans *ten derdemale*, dat het UEd. G. A. moge behagen, afdoende maatregelen te nemen tot het spoedig daarstellen en doen invoeren van een nieuw en *doelmatig Reglement voor het Hoogheemraadschap van Schieland*, waarbij (welke pogingen misschien anderen, *die belang hebben by het behoud van misbruiken*, zullen aanwenden om UEd. G. A. nogmaals daarvan terug te houden,) zoodanige maatregelen worden vastgesteld en zoodanige waarborgen worden gegeven als de ware belangen der Ingelanden, het behoud van wettig verkregen regten en een doelmatig stelsel van bezuiniging vorderen, en waarbij tevens de aanleidingen tot misbruiken worden te keer gegaan.

ROTTERDAM, Junij 1845. — 't Welk doende etc. (Get). F. VAN VOLLENHOVEN.

Gewijsde van de Correctionele Kamer der Arrondissements-Regtbank te Rotterdam, in de zaak der godsdienstige Israelitische school-commissie te dier stede, contra den persoon van E. N.

(Vervolg en slot van onze vorige.)

Dat het wijders, uit de beëedigde verklaringen van tien getuigen, in verband met de opgaven des beklaagden, bewezen is, dat laatstgemelde, sedert een geruimen tijd, *wekelyks op den sabbath, na het eindigen der voormiddags kerkelyke godsdienstoefening*, in de Israëlitische genootschappen (gevros) *keser Malchoes* en de *Eendragt* (1) te dezer stede, *voor eene meer of min talryke vereeniging van leden*, soms van 12 tot 14; soms van 20 tot 30 personen, *godsdienstige voorlezingen* heeft gehouden, strekkende tot de vertaling van den Hebreeuwschen tekst, welke, bij de openbare godsdienstoefening, in de kerk was gelezen, en behandeld geworden, als de vijf boeken MOZES, zich daarbij bedienende van zeker boek Jad Jaiesijf genaamd.

Dat het gemelde boek, zoo wel predicatien over den Pentateuchus, als over onderwerpen van andere boeken des bijbels en des Talmuds bevat, maar dat geen der getuigen voldoende heeft kunnen opgeven, dat de beklaagde andere onderwerpen dan uit den Pentateuchus zoude hebben voorgelezen; en dat hij, buiten den inhoud van dat boek, verklaringen en uitleggingen zoude hebben gegeven, en alzoo meer gedaan dan uit het Hebreeuwsch vertaald, en verstaanbaar gemaakt dan het geen in de kerk is voorgelezen.

Dat de beklaagde als onderwijzer geregtigd was tot het vertalen van den Pentateuchus, en (2) en dat hij, wat hij overigens uit het meergemelde boek mogt hebben voorgelezen, niet kan worden gelijkgesteld met het houden van godsdienstige leerredenen, bijbelsche oefeningen, uitleggingen of voorlezingen, welke alleen aan de godgeleerde onderwijzers etc. zijn opgedragen, *al waarvoor in een redelyken zin zoodanigen zyn te houden, welke het werk van den spreker of lezer zelf zyn en waartoe hy alzoo erkende bekwaamheden moet bezitten, en niet het voorlezen van een anders werk uit een goedgekeurd en algemeen gebruikt wordend boek.*

Dat al mogt de beklaagde zelf, in een bepaald huis, voor de leden van het gezelschap, of bij een lid van zoodanig gezelschap, voorlezingen, bijbelsche uitleggingen of oefeningen hebben gehouden, waartoe niet hij maar die daartoe speciaal zijn aangesteld, bevoegdheid bezitten, dan nog art. 1 der wet van 6. Maart 1818 (Staatsblad N°. 12) ten deze niet van toepassing zou zijn.

Dat toch het Koninklijk besluit van 1. September 1827, (Staatsblad N°. 39.) sanctionerende het besluit 13. October 1825 (Verord. N°. 84) als alleen het Israëlitische kerkgenootschap tot onderwerp hebbende, niet als een algemeenen maatregel van inwendig bestuur van den staat te beschouwen is, en alzoo de toepasselijkheid van de wet van 6. Maart 1818 niet heeft kunnen daarstellen; terwijl bij dat of eenig ander besluit, geene andere straffen, tegen de overtredingen der bedoelde verordeningen, zijn bepaald geworden.

Dat alzoo ook deze daadzaak noch misdaad, noch wanbedrijf, noch overtreding daarstelt, waartegen met wettige straffen is voorzien.

De regtbank, na te hebben gezien de aangehaalde besluiten en dispositien, *en wel bepaaldelyk het besluit van 1. September* 1827 (*Staatsblad No.* 39,) *en art.* 1 *der wet* 6. *Maart*, (Staatsblad N°. 12.), alsmede art. 234 in verband met art. 210 van het wetboek van strafvordering,

Verklaart de feiten welke ten aanzien van den beklaagde zijn bewezen, noch misdaad, noch wanbedrijf, noch overtreding op te leveren.

Ontslaat den beklaagde mitsdien van alle regtsvervolging te dier zake.

Verklaart den beklaagde niet schuldig bewezen aan het onbevoegd geven van godgeleerd onderwijs, hem mede, bij dagvaarding, ten laste gelegd, en spreekt hem hiervan vrij.

Blijvende de kosten ten laste van den staat.

(Het openbaar ministerie is op dat gewijsde *in hooger beroep gekomen.*)

---

(1) Heeft niet, op aanvraag van het openb. min., een der getuigen, beide genootschap als *illicite* verklaard?

(2) Zou dus de beklaagde werkelijk, als onderwijzer der jeugd, geregtigd zijn, *by genootschappen* (illicite genootschappen etc.) *en ten huise der leden*, die, (zoo als het vonnis zegt, in *droefenis verkeeren*, school voor *groote jongens* te houden? het is maar eene vraag.

ALLERLEI.

De Lazzaroni's maken voorzeker dat gedeelte der bevolking van Napels uit, hetwelk de meeste opmerking verdient. Deze menschen hebben hunne levenswijze zoodanig vereenvoudigd, dat zij in het geheel geen nachtverblijf en bijna geen voedsel meer noodig hebben; want zij brengen de nachten op de trappen der kerken door, en hunne soberheid staat met hunne luiheid gelijk. Men vindt hen uitgestrekt in de schaduw der huizen of op den oever der zee liggen. Zij zijn ter naauwernood gekleed en hunne kinderen blijven tot hun twaalfde jaar naakt. Zoodanig worden zij op de algemeene en meest bezochte wandelplaatsen gezien en geduld. Intusschen is hunne ellende niet groot genoeg, om hen tot diefstal te verleiden; misschien zijn zij ook daartoe zelfs te vadzig. De voorbeelden, dat een Lazzaroni zich aan deze misdaad heeft schuldig gemaakt, zijn dan ook zeer schaars en zoo dit al nu en dan mogt zijn geschied, gaat dit meermalen met eene zekere grootmoedigheid gepaard, waarover men zich inderdaad verwonderen moet. Men verhaalt daarvan het volgend merkwaardig voorbeeld.

Op zekeren dag, dat de baron DE SALIS een groot diner gaf, ging hij naar de keuken. Zachtkens van de trappen komende, zag hij een' man, die, zich alleen wanende, den haard nadert, eene aldaar te vuur staande pan behendig opent, daaruit een stuk vleesch neemt en schielijk zich verwijdert. De baron had zich vergenoegd, hem met zijne oogen te volgen; want al het zilver lag op eene tafel uitgespreid; de Lazzaroni had het zeer wel gezien, doch daar het hem om niets anders te doen was, dan om zijnen honger te stillen, had de arme man zich met het vleesch vergenoegd en begeerde verder niets meer.

Advertentien.

OPENBARE AANBESTEDING

voor het verrigten van eenige SCHILDERWERKEN op 's Rijks Werven en het Drooge Dok te Vlissingen.

De voorzegde Aanbesteding zal plaats hebben op Dingsdag den 15. Julij aanstaande, des voormiddags ten elf ure, in een der lokalen op 's Rijks Constructie-werf te Vlissingen, bij inschrijving en opbod; ten welken einde de biljetten van inschrijving op zegel geschreven, vóór dien tijd ter Secretarie van de Marine aldaar, franco moeten ingediend zijn, duidelijk en voluit bevattende de namen, voornamen en woonplaatsen, zoo van de inschrijvers als hunne twee borgen, benevens den prijs voor welken zij aannemen het werk uit te voeren in massa; — een en ander volgens het bestek en de voorwaarden van welke zoo bij de Directie der Marine als den Hoofd-Ingenieur ter voorschreve plaatse kennis kan worden genomen. Zullende twee dagen voor en op den dag der Aanbesteding aan de gegadigden aanwijzing der werken worden gedaan.

VLISSINGEN, den 30. Junij 1845.

De Vice-Admiraal, Directeur en Kommandant der Marine,
E. LUCAS.

Uit de hand te Koop

een solide Dubbel HUIS met ERVE en TUIN en verdere gevolgen, in het beste gedeelte der Stad gelegen, te bevragen bij H. HEYBLOM, Mr. Metselaar.

SCHERM-PARTIJ,

afgewisseld door

HOORN-MUZIJK,

op Zondag den 6. Julij 1845, des namiddags ten 5. ure, (bij gunstig weder) in de Uitspanning *LA BELLEVUE*, op den GROOTEN ABEELE, bij *J. BOM*. Er zal, onder directie van de Meesters *A. J. Aller* en *J. J. Rengglу*, eene *zilveren medaille* vertrokken worden. Meesters die aan de partij willen deelnemen, worden verzocht om 4 ure in gemelde Uitspanning tegenwoordig te zijn: zullende zij van het bewijs hunner meesterschap voorzien moeten zijn.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5. Julij. Sedert den 1. dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Princess, J. Smith, New-York, katoen en rijst; le Detroit F. Pice, Boston, stukgoed.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

3 Julij 1845.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche Tarwe	f 8.25	Zomergarst	f 4.50
1 dito dito	- 8.00	N. W. dito	-
N. dito dito	- 7.00	N. W. Gr. Erwten	
2 J. Walch. dito	- 8.50	Z. Gr. dito	
1 dito dito	- 8.25	W. Witte dito	
Nieuwe dito	- 7.25	W. Witteboonen	-
O. Rogge	- 6.50	Br. dito	-
N. Rogge	- 6.75	N. W. Paardenboonen	- 5.50
W. Koolzaad	- 11.50	Z. dito	- 5.40
Zomer dito	-	Raapolie	f 41.00 p. v.
St. Joosland dito	-	Patentolie	- 43.00 -
Haver	-	Lijnolie	- 54.00 -
Boekweit	-	Raapkoeken f	de st.
Zomerzaad	-	Lijnkoeken	- 9.00 - 104 -
Winter garst	- 5.00		

---

zuchtend een paar malen de kamer op en neer waggelden en eindelijk uitgeput en ademloos op den naasten stoel viel.

– O! ons ongeluk heeft geen einde! stamelde zij, Onze neef, die heillooze, nietswaardige FRIESEL! U heeft hij het geld afgetroggeld! Mijne verwachting heeft mij niet bedrogen! Uwe nummers heeft hij met het geld bezet! Eene terne heeft hij in de loterij gewonnen! Eene terne van zes honderd gulden!

– Nu, God dank, indien het anders niets is! riep SEBASTIAAN SEIDLER, terwijl een zwaar pak van zijn hart viel. – Wees te vreden, lieve vrouw, en mor niet tegen het noodlot, maar verheug u veeleer dat het eindelijk ook jegens hem regtvaardig is! Huis en erf heeft hij allengskens verspeeld, verdient hij dan niet eenige vergoeding? Stel u gerust en bedenk, hoeveel hij van het gelukrad te vorderen heeft, daar hij door hetzelve tot den bedelzak gebragt is! Of meent gij dat ik meer aanspraak op die winst had, ik die nooit een penning in de loterij gezet heb? Hoe wonderlijk kunt gij toch ook somwijlen zijn! Noch voor den vorst, noch voor mijzelven zoude ik het kunnen verantwoorden, en blozen moest ik van schaamte, indien ik mij voor zeven stuivers eene som van zes honderd gulden liet uitbetalen!

– Gij zijt maar volstrekt niet van uwe dwaze denkbeelden en beginselen af te brengen! antwoordde de vrouw. Altijd weet gij u te troosten, en kunt bij uwe ijskoude gelatenheid blijven, terwijl het hart mij van spijt wel uit het lijf zoude springen! Met alles, hoe het ook komt of valt, zijt gij te vreden; daarom zullen wij ook nooit op het drooge komen!

– Indien het niet op eene verwijtvrije wijze, zeide hij, niet door onvermoeide vlijt en hoogeren bijstand kan geschieden, dan gewis niet!

– En als ik nu zeg, ging zij met sombere ontevredenheid voort, dat de ontvangers vrouw het kleed wel aangenomen, maar niet betaald, en mij hier voor op morgen bescheiden heeft, dan zult gij u, ondanks ons gebrek aan de eerste noodzakelijkste levensbehoeften, ook hierover wel gerust stellen.

– Dit juist niet, lief DOORTJE! hernam SEBASTIAAN eenigzins onthutst. Dit is wezenlijk een droevige tegenspoed! Echter zal het mij niet weerhouden, om volgens mijnen schuldigen pligt terstond naar mijn neef te gaan, en hem van harte over zijnen voorspoed geluk te wenschen.

X.

Inderdaad toefde hij geen oogenblik, om zijn voornemen ten uitvoer te brengen. Met een opgeruimd gelaat, alsof dit onverwacht geluk hem zelve ware te beurt gevallen, vervolgde hij zijnen weg, en geen denkbeeld van nijd of afgunst bevlekte zijne reine ziel, toen hij in de kamer van zijn neef trad en de vele geldrollen zag, die deze zoo even ontvangen en, met berekening van de winst bezig, voor zich op tafel had liggen; het gelaat, waarmede FRIESEL de deelnemende, welmeenende woorden en vermaningen van den binnenkomende aanhoorde, was een duidelijk afdruksel der lage denkwijze, welke hem altijd eigen was geweest, en nu, van hoogmoed vergezeld, in een nog verachtelijker daglicht zich vertoonde.

– Uw geleende gulden schijnt u zeer ter harte te gaan, neef! sprak de nietswaardige hem aan, dat gij zoo terstond, haastig als een hongerige bezembinder, herwaarts komt loopen! of hecht gij ook geloof aan het uitgestrooide dwaze gerucht? Alsof eenige onnoozele guldens, die ik gewonnen heb, al dat leven waard waren! Ik heb koper geld ingezet, en ben in koper geld uitbetaald. Al die rollen hier voor mij, zijn koper geld. Hier hebt gij uw verschoten geld van gisteren terug! Ik heb van dit geld geen gebruik gemaakt, omdat ik reeds vooruit de nieuwe boetpredikatien vreesde, die gij zoudt houden, indien ik u niet op het bepaalde uur konde betalen. Weet gij wel neef! de schoolmeesterstoon, dien gij somtijds tegen mij voert, begint mij te vervelen! neem mij niet kwalijk, dat ik mij zoo [illegible] uitdruk, en schik er u in het vervolg naar! op dit oogenblik ontbreekt het mij aan tijd, om mij langer met u bezig te houden; gij ziet dat ik gewigtige zaken onder handen heb. Vaarwel!

– De neef was gevoelig! dacht SEBASTIAAN, toen hij weder op straat was, en wanneer ik de zaak wel beschouw, dan had hij ook zoo volkomen ongelijk niet! ik had voorzigtiger moeten zijn, en niet zoo met de deur in huis vallen; want natuurlijk moest mijn onverwacht verschijnen, vooral na de harde woorden die ik hem gisteren gezeid heb, het vermoeden opwekken, dat ik voornamelijk met het oogmerk kwam, ten einde hem om het geleende geld te manen. Nu, de Hemel weet, dat ik mij den tijd niet gunde, om hier aan te denken, alhoewel dit geld op dit oogenblik buitengewoon gelegen komt!

Onder deze gedachte begaf hij zich in eenen naburigen bakkerswinkel, en kocht een en ander, maar konde echter, na afloop van zijne boodschap, daar hij juist weinige voetstappen van de plaats verwijderd was, waarop, sedert de ziekte van den poortschrijver, al zijne wenschen en verwachtingen gevestigd waren, de nieuwsgierigheid geen weerstand bieden, om, zoo mogelijk, in het geheim eenig berigt aangaande de gezondheid van den lijder in te winnen. Met schuwe omzigtigheid naderde hij de donkere, treurige gewelven; doch mogt zijne oogen naauwelijks gelooven, toen hij den ouden poortschrijver, in zijn boek bladerend, gezond en frisch aan zijn schuifvenstertje zag zitten, van hetwelk hij door eene hardnekkige borstkoorts gedurende verscheidene weken, verwijderd was geweest. (Vervolg hierna.)

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BENTHEM.